

هزینه ۱۰ همتی روی دوش شهرداری

برآورد می شود شهرداری اصفهان برای بازسازی مناطق آسیب دیده، باید چیزی در حدود ۱۰ همت هزینه کند

تنگه هرمز به سیاست گذاری بلندمدت نیاز دارد

برای تغییر رژیم حقوقی تنگه هرمز هم زمان با اعمال قدرت باید از مسیرهای حقوقی هم استفاده کرد

سیاست ۰۲

تنگه هرمز صرفاً یک گذرگاه دریایی نیست؛ بلکه یکی از مهم ترین اهرم های ژئوپلیتیکی ایران در معادلات منطقه ای و جهانی به شمار می رود. در عین حال درک جایگاه این تنگه، بدون توجه هم زمان به منطق «قدرت»، در سیاست بین الملل و «قواعد»، در حقوق بین الملل ممکن نیست و ایران باتکیه بر موقعیت جغرافیایی و ظرفیت های خود، می تواند نقش تعیین کننده ای در شکل دهی به آینده این گذرگاه ایفا کند. در تحلیل تنگه هرمز، نخستین نقطه عزیمت، پذیرش یک واقعیت بنیادین در روابط بین الملل است؛ اینکه قدرت، تعیین کننده نهایی است. کشورهایی که از توان نظامی، اقتصادی و راهبردی بالایی برخوردارند، نه تنها قواعد بازی را بهتر اجرا می کنند، بلکه در بسیاری از موارد، در شکل دهی به این قواعد نقش دارند؛ ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست و موقعیت جغرافیایی منحصر به فردش در تنگه هرمز، به تنهایی یک مزیت راهبردی کم نظیر برای آن ایجاد کرده است. بر این اساس، تنگه هرمز برای ایران صرفاً مسیر عبور کشتی ها نیست؛ بلکه یک ابزار مؤثر در مدیریت بحران ها و افزایش قدرت چانه زنی در برابر فشارهای خارجی محسوب می شود. تجربه سال های اخیر نشان داده است که حتی طرح احتمال محدود سازی این تنگه می تواند تأثیرات چشمگیری بر بازارهای جهانی انرژی و محاسبات قدرت های بزرگ بگذارد؛ این یعنی ایران، حتی پیش از اقدام عملی، از یک «قدرت بازدارندگی ژئوپلیتیکی» برخوردار است؛ با این حال، استفاده از این اهرم نیازمند درک دقیق از توازن میان «هزینه» و «فایده» است. ایران در شرایطی می تواند از ظرفیت تنگه هرمز بهره برداری مؤثر داشته باشد که از تاب آوری اقتصادی و آمادگی راهبردی کافی برخوردار باشد؛ در غیر این صورت، هرگونه اقدام شتاب زده می تواند به افزایش فشارهای بین المللی و محدود شدن فضای مانور کشور منجر شود. در کنار این بعد، حوزه حقوق بین الملل نیز نقش مهمی در تعیین سرنوشت تنگه هرمز ایفا می کند. برخلاف تصور رایج، این حوزه کاملاً منفعل نیست و می تواند به عنوان یک ابزار مکمل در خدمت منافع ملی قرار گیرد. اگرچه تغییر یک جانبه رژیم حقوقی تنگه با موانع جدی مواجه است، این به معنای بسته بودن کامل مسیرهای حقوقی نیست. به عبارتی، ایران می تواند با بهره گیری از دیپلماسی فعال و چندلایه، به تدریج زمینه را برای بازتعریف برخی ترتیبات موجود فراهم کند. در این مسیر، نقش کشور عمان نیز به عنوان شریک جغرافیایی در تنگه، کلیدی است. هرچند همراهی کامل عمان ممکن است در کوتاه مدت دشوار باشد، تعامل هدفمند و ارائه مشوق های اقتصادی و امنیتی می تواند زمینه های همکاری را تقویت کند...

محمد علی بکشری

سپر بلای بیکاری

وقتی بحران می تازد، کارگران تا زمان بازگشت به کار می توانند از بیمه بیکاری استفاده کنند

بیش از ۱۵ هزار و ۵۰۰ نفر در استان اصفهان مقرر بیمه بیکاری دریافت می کنند. از آغاز جنگ تحمیلی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران تاکنون سه هزار و ۶۰۰ درخواست برای برقراری بیمه بیکاری در استان ثبت و بررسی شده است. هم زمان با بیکاری کارگران در پی وقوع جنگ، بیمه بیکاری به عنوان اصلی ترین سازوکار حمایتی فعال شده و طبق مقررات تا زمان بازگشت کارگران به کار یا پیدا شدن شغل جایگزین، پرداخت مستمری ادامه خواهد داشت. در ماه های اخیر، مجموعه ای از بحران های پیش بینی ناپذیر؛ از نوسان های اقتصادی گرفته تا اختلال های زنجیره تأمین و تعطیلی های ناگهانی برخی واحدهای تولیدی بر بازار کار فشار وارد کرده اند و بسیاری از کارگران ناچار شده اند برخلاف میل خود از محیط کار فاصله بگیرند. در چنین فضایی که آینده شغلی دیگر برای بسیاری قابل پیش بینی نیست، نقش سازوکارهای حمایتی بیش از هر زمان دیگری برجسته می شود. در این میان، بیمه بیکاری که تا پیش از این معمولاً در حاشیه توجه قرار داشت، حالا در مرکز توجه ها ایستاده و به مهم ترین تکیه گاه برای حفظ حداقل امنیت معیشتی کارگران تبدیل شده است. این ابزار حمایتی نه تنها به کارگرانی که به دلایل غیرارادی از کار جدا شده اند، امکان می دهد تا بتوانند دوران گذار را بدون سقوط شدید درآمدی پشت سر بگذارند، بلکه به کاهش فشارهای اجتماعی و جلوگیری از تشدید فقر و نابرابری کمک می کند. بیمه بیکاری در حقیقت به عنوان سپری عمل می کند که شوک های اقتصادی را برای کارگران قابل تحمل تر ساخته و به آنان فرصت می دهد تا بدون اضطراب شدید مالی...

آیه مزروعی

اقتصاد ۰۴

اصفهانی ها در المپیک ساحلی آسیا ورزش ۰۷